

2. Krønikerbok 17

Ahab (Akab) er konge i Israel, Josjafat (Josafat) er konge i Juda, Ramot er konge i Gilead (Arameerne i dagens Syria) Josjafat styrket sin stilling i forhold til Israel.

Herren var med Josjafat, for han fulgte de veier som David hadde fulgt i sin første tid.

Han søkte ikke råd hos Baal-gudene, men hos sin fars Gud.

Han holdt budene, og levde ikke slik som de gjorde i Israel.

Derfor sikret Herren kongemakten for Josjafat.

Mens han gikk på Herrens veier, fikk han større mot. Han fjernet også offerhaugene og Asjera-stolpene.

<Kommentar: Asjera / Astarte / Asat ble oppfattet som Jahve (også kalt El, jordens skaper) sin partner. Skulle Isrealittene dyrke Gud alene, eller begge to side om side? (et bilde på å dyrke flere guder). Asjera var modergudinnen – symbolet på fruktbarhet – og symboler som ble brukt, var bl.a. trekant med spissen ned (underlivet), due, fikentre. De enkle Asjera-figurene i leire ble brukt i hjemmene, og kvinnene inngikk private pakter med dem: «Hvis du gjør dette for meg, skal jeg gjøre dette for deg.» Asjera kalles også for In-ana, som er Gudinnen over alle – typisk avbildet med den ene foten på en hannløve som skal symbolisere hvem som er sjefen.>

Kapittel 18.

Ahab smisker for Josjafat og spør deretter om Josafat vil være med å krige mot Ramot.

Josjafat sier først ja, men ber Ahab om å spørre Herren om råd først.

Han akter imidlertid ikke høre på annet enn det som han selv har tenkt ut på forhånd.

Ahab spør profetene om råd, og alle de han spør, sier det samme: «Gå i krigen, og Herren vil være med deg.»

Men Josjafat aner noe, og spør om det er flere profeter å spørre.

Ahab svarer da at det finnes en til, men han hater Mika fordi han «profeterer aldri noe godt om meg, men alltid vondt.»

Josjafat svarer da: «Kongen skulle ikke snakke slik.» Ahab hørte på Josjafat og sendte bud på Mika.

Sendebudet prøvde imidlertid å påvirke Mika, og fortalte hva de andre profetene hadde sagt, og sa «la nå ditt ord være som deres, og spå godt, du også.» Mika svarte da: «Det min Gud sier, må jeg tale.»

Da Ahab spurte ham, svarte Mika: «Dra bare opp, så skal dere ha lykken med dere! De skal overgis til dere.»

Da sa Ahab: «Hvor mange ganger skal jeg la deg sverge på at du ikke sier meg annet enn sannheten i Herrens navn?»

Da sa Mika: «Jeg så hele Israel spredt utover fjellene som sauer uten gjeter.»

Da sa Ahab til Josjafat: «Var det ikke det jeg sa til deg? Han profeterer aldri noe godt om meg, bare vondt.»

Mika fortalte da hva han hadde sett: At Herren spurte sine engler: Hvem vil forlede Ahab? De kom med forskjellige forslag. Til slutt kom en ånd (engel?) fram og sa: Jeg skal forlede ham. Herren spurte da: «Hvordan?» Ånden svarte: «Jeg vil dra av

sted og være en løgnens ånd i munnen på alle profetene hans.» Herren sa: «Ja, du skal lokke ham, og det skal lykkes deg.»

Da gikk en av profetene bort til Mika og slo ham på munnen og sa: «På hvilken måte er Herrens ånd gått over fra meg til å

tale gjennom deg?»

Ahab ba da sine menn sette Mika i fengsel, og gi ham små rasjoner med brød og vann «inntil jeg kommer uskadd hjem igjen.»

Mika svarte da: «Kommer du uskadd hjem igjen, så har ikke Herren talt gjennom meg.» Han la til: «Hør dette, alle folk!»

Da de gikk i krigen, kledde Ahab seg ut som en vanlig soldat, men Josjafat hadde på seg sine vanlig klær.

Ramot gav beskjed til sine krigere at de ikke skulle kjempe mot alle, men bare mot kongen. Da de så Josjafat, trodde de at han var Ahab, og gikk til angrep mot ham. Josjafat ropte høyt, og Herren hjalp ham – Gud fikk Ramots menn til å vende seg bort fra ham.

En mann spente buen og skjøt på måfå. Han traff Ahab mellom brynjeskjørtet og brynjen, og Ahab døde ved solnedgang.

Kapittel 19.

Josjafat vendte uskadd hjem. Da kom en profet til ham og sa: «Skal du hjelpe den ugudelige og holde av dem som hater Herren? Av den grunn hviler Herrens vrede over deg. Men noe godt finnes det hos deg. Du har ryddet Asjera-pælene ut av landet og lagt vinn på å søke Gud.»

Josjafat ble en tid i Jerusalem, og dro så ut blant folket og førte dem tilbake til Herren. Han innsatte dommere i landet, og sa til dem: «Pass nøye på hva dere gjør! Det er ikke for mennesker dere feller dom, men for Herren. Han er hos dere når dere dømmes. La nå frykt for Herren være over dere! Vær varsomme i all deres ferd! For hos Herren vår Gud er det ingen urett.

Han gjør ikke forskjell på folk, og tar ikke imot bestikkelser.»

Han gav dem dette påbudet: «I frykt for Herren skal dere trofast og helherted gjøre slik: Hver gang frendene deres, hvilken by de så bor i, legger fram en sak for dere – enten det gjelder en drapssak eller spørsmål om lov og bud, forskrifter og rettsregler, da skal dere advare dem, så de ikke synder mot Herren, og hans vrede rammer både dere og deres frender.

Dette må dere gjøre, ellers fører dere skyld over dere.»

Josjafat valgte ut hvem som skulle ha ansvar for hvilke områder, og avsluttet med: «Gå nå til verket med godt mot! Herren skal være med den som gjør det gode!»